

strationsudgifterne for de københavnske Foreninger er betydeligt højere. Man maa huske paa, at det her i København drejer sig om Sygekasser paa en 20—30,000 Medlemmer. Der skal en ganske anderledes Administration til for at lede en saadan Sygekasse, end der skal for de smaa Sygekasser paa Landet paa en 3—4—500 Medlemmer, hvor Administrationen kan gøres saa godt som gratis, men det er komplet umuligt i saa store Sygekasser, hvor der maa holdes lønnet Medhjælp, hvilket maa forhøje Administrationsudgifterne. Og naar Sygedagenes Antal er betydeligt højere indenfor de københavnske Sygekasser end paa Landet, ligger det vel en hel Del i de forskellige Livsforhold. Her i København er vel største Delen af Sygekassernes Medlemmer Lønarbejdere, Fabrikarbejdere, hvis Arbejde er mere sundhedsfarligt og derigennem medfører flere Sygdomme, men hertil kommer, at hele deres Livsstilling bevirker, at naar Sygdommen kommer, er de straks afskaaret fra at møde til deres Arbejde, hvorimod Husmænd og Landarbejdere, selv om de ikke er rigtig raske, kan gaa og pusle derhjemme og udføre deres Arbejde. Lønarbejderen i Byerne skal derimod møde fuldt arbejdsdygtig paa Arbejdsstedet; selv om det kun er et mindre Sygdomstilfælde, maa han dog holde sig hjemme. Deri ligger vist en Del af Grunden til den større Sygelighed i de københavnske Kasser.

Det glædede mig at høre det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds' (Rottbøll) Udtalelser angaaende §. 6. Jeg havde et Indtryk af, at det ærede Medlem havde en god Forstaaelse af, at Lønarbejderne i dette Forhold maatte betragtes under et noget andet Synspunkt end andre Samfundsmedlemmer paa Grund af deres usikre Indtægter. Jeg haaber, at det ærede Medlem ud fra dette Synspunkt vil kunne slutte sig til § 6.

Jeg kunde, som sagt, ubetinget have anbefalet Forslaget til Vedtagelse, og jeg vil haabe, at det maa kunne lykkes at faa det vedtaget i denne Samling uden væsentlige Forandringer.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gerne tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister angaaende Forstaaelsen af sidste Stykke i § 4. Det hedder der: „Endvidere kan Anerkendelse meddeles saadanne Sygekasser, der bestod den 1. August 1892, og som omfattede en Kreds af Personer, knyttede til en enkelt bestemt

Forretning eller Virksomhed.“ Kan det tænkes, at Sygekasser, der er oprettede af private Jernbaneselskaber, kan føres ind herunder? Jeg synes, at de har et lige saa fulgyldigt Krav paa at komme i Betragtning, og jeg gaar ud fra, at de vist saa godt som alle vil være glade over at komme ind under de statsanerkendte Sygekasser. Hvad en Anbefaling af selve Sygekasseinstitutionen angaar, er den jo egentlig overflødig. Vi har haft Sygekasser, der har eksisteret mellem 50 og 60 Aar, og de har gjort Samfundet og da særlig Kommunerne store Tjenester, idet de har sparet dem for betydelige Udgifter. Lovforslaget er jo ogsaa her blevet anerkendt fra alle Sider, selv om der har været noget delte Meninger med Hensyn til Udgifterne. Det er min Mening, at naar man blot fører den tilstrækkelige Kontrol med Udgifterne, er de Penge, som Staten giver ud til dette Formaal, nogle af de bedst anvendte, som Staten overhovedet giver ud. Derfor vil jeg gerne for mit Vedkommende anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Stilling: Jeg vil væsentlig gøre nogle Bemærkninger i Tilslutning til den ærede Indleder (Bramsen). Den ærede Indleders Kritik, der yderligere blev suppleret af det ærede Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), er jeg i alt væsentligt enig i.

Den højtærede Minister sagde, at Sygekasseloven er en af vor Tids mest humane og velsignelsesrige Love. Ja, det samme siger man vel om alle disse sociale Love, om Alderdomsunderstøttelsesloven, om Loven om Arbejdsløsheds-kasser og de andre humane Love. Jeg skal ogsaa indrømme, at Sygekasseloven er en god og human Lov under Forudsætning af, at den ikke bliver misbrugt, og under Forudsætning af, at Tilsynet er forsvarligt. For 3 Aar siden tillod det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) og jeg os under Finanslovbehandlingens at udtale, at der absolut maatte kunne spares en Del Penge ved en gennemgaaende Revision af Sygekassernes Medlemsprotokoller. Efter hvad vi vidste, var der forskellige velstillede Medlemmer af Samfundet, der derpaa oppebar en Understøttelse, der ikke tilkom dem. Det blev meget naadigt optaget ikke mindst af Sygekasseinspektøren, der endog tog den gamle Sygekasseinspektør, den nuværende Arbejdsløsheds-kasseinspektør, med sig for at falde over os. De mente, at vi skulde have undersøgt Sagen, før vi kom frem med den her i Rigsdagen. Nu er det heldigvis ikke saaledes, at Rigsdagsmæn-